

SENTIMENTUL PROPRIETĂȚII

Se discută asiduu problema privatizării... Este, pe rol, o lege capitală. Esențială pentru orice societate care îmbrățișează economia de piață. Esențială pentru că este chemată să repare o nedreptate istorică și mai ales, sau consecutiv, să repună lucrurile în picioare. Lucrurile răsturnate cu capul în jos, în numele unei utopii! Paradoxul este că această lege este chemată și să restaureze un SENTIMENT. Absolut firesc, din care decurg toate, a-nume sentimentul PROPRIETĂȚII. Spunem paradox pentru că, la o pri-

et despre progresul, pășirea acelei proprietăți — comune? — aceasta a devenit o chestiune pentru alții, pentru ceilalți, pentru alte generații eventual. Adică pentru oricine numai pentru mine nu, pentru mine esențial fiind doar ceea ce-i tangibil, pipăibil. Acum!

Legea Privatizării, ca să fie realmente așa ceva, ca să-și merite numele trebuie să pună la dispoziția Executivului un instrument cu ajutorul căruia acesta să poată proba în fața CETĂȚEANULUI, cu care acesta să demonstreze CETĂȚEANULUI-intreprinzător că poate să-și ia soarta în propriile mâini și că așa cum îi vor fi mâinile, ea să zicem așa, așa îi va fi și soarta... Esențial este să am convingerea că, prin Lege, prin ceea ce-mi permite Legea, prin ceea ce-mi oferă Legea pot redobândi sentimentul pierdut al proprietății... Or, inventînd tot felul de îngrădiri, lungind drumul de la INS la PROPRIETATE, făcînd distanța să crească nu să scadă, automat îndepărtezi clipa comuniunii dintre individ și sentimentul lui cel firesc. Abia aici apare din nou alienarea, id est nepăsarea, indiferența...

Or, proprietarul indiferent față de... proprietate este un nonsens, o contradicție în termeni!

TRIBUNA

EDITORIALUL ZILEI

mă vedere, ce are comun legea — lex dura sed lex, nu-i așa? — cu sentimentul?

Ei bine această lege, orice lege a privatizării are pentru că utopia comunistă a distrus acest sentiment, înlocuindu-l cu primitivismul sentimentului — inexistent și imposibil de dobîndit! — al proprietății tuturor, ceea ce s-a tradus, în fapt, în „al tuturor și al nimănui”, de unde au izvorît alte sentimente: nepăsarea pentru destinul aceleia, dezinteresul, neîncrederea și mai la urmă credința că din „al statului (al tuturor și al nimănui) nu e păcat să iei, să furi, să sustragi...”

Parabolă Urme pe zăpadă, domnilor!

Am să încep cu o „poveste” care va place amatorilor de fapt divers: un oarecare (n-are importanță numele, deși, dacă interesează, îl dau) bea într-o bodegă de periferie. Bea că-i place, că-i necăjit, sau, pur și simplu, că-i alcoolic. Vine, la un moment dat, la masa lui gestionarul crîmei, îi mai dă un rînd și-l „chișcă” pentru testare: „Auzi, nea Olimpiu. N-ai vrea să facem amîndoi o afacere?” Omul se scarpină după ureche, mai trage o dușcă din țoi, se scarpină în cap, își aranjează șapca pe tîgva-i jumătate pleșuvă și zice hotărît: „Facem!”. Care era șmecheria: omul, clientul, „alcoolistul” să vină noaptea, să spargă magazinul, să fure ceva (nu prea mult, dar să facă ravagii), pentru a-i acoperi „șefului” o lipsă mare în gestiune. Vorba ceea: „prinde orbu” scoate-i ochii”. Plata la urmă! Așa a și făcut „nea Olimpiu”: noaptea s-a dus cu un țîrnăcop, a spart o ușă dosnică de la

crîsmă și-a luat ce-a crezut dumnealui de cuvință: câteva cuțite, câteva linguri, câteva furculițe, câteva farfurii, niște cafea, niște băutură... Le-a pus pe sania nepotului (întimplător era iarnă), s-a dus acasă și s-a culcat. A doua zi, dom' Nicu — gestionarul bufetului — a venit la servicii, a văzut „gaura” și a alertat Poliția.

Urmașii lui Sherlock Holmes au pornit de la spîrtură pe urmele lăsate de sanie pe zăpadă și... au prins hoțul. Acesta, judecat, a fost condamnat. Nu știu ce s-a întimplat cu „dom' Nicu”, cel care l-a instigat la hoție (Nu m-aș mira să fie, pe undeva, proprietar de bar sau angrosist. Pentru că, de multe ori, numai mina care ucide este considerată vinovată, nu și mintea care o dirijează).

Revenind la ce doream să spun („Revenons a nos mout-

(continuare în pag. a II-a)

N. I. DOBRA

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

„Noi sîntem pentru sanctitatea proprietății private”

● interviu cu dl. CORNELIU COPOSU, președintele P.N.T.-c.d. ●

— D-le președinte, bănuim că mulți sibieni se întreabă căruia fapt se datorează vizita dv. la Sibiu? Pentru că, după cite știm, este pentru prima dată cînd vă aflați aici...

— Nu, prin Sibiu am trecut poate de 30 de ori!... În-să, fiind chemat de niște obligații, la Cluj, la Baia Mare, Satu Mare, Zalău n-am putut să mă opresc în Sibiu decît un minimum de timp. Dar Sibiu e dragostea mea. După refugiu din Cluj, o mare parte a vieții mele am petrecut-o în Sibiu. Aici aveam prieteni politici, aici avea Iuliu Maniu o mulțime de legături politice și am stat săptămîni întregi în Sibiu. De altfel, Sibiu mi-a plăcut întotdeauna pentru peisajul și atmosfera lui, pentru curenții permanenți care bate pe străzi. Îmi place grozav Sibiu vechi, care, din fericire, a rămas încă în parte nedemolat.

— A apucat să scape nedemolat... Și, totuși, care este obiectivul vizitei din aceste zile?

— Noi am organizat un calendar, pentru a lua contact cu opinia publică din toată țara,

iar zilele de azi și de mîine (22—23 iunie, n.n.) au fost sortite Sibiuului. Avem programată cercetarea tuturor capitalelor de județ, pentru a lua contactul care ne-a fost împiedicat în perioada campaniei electorale. Cu toate eforturile noastre, nu am putut pătrunde în special în regiunile rurale. Am fost împiedicați de asemenea manieră de a intra în comune, încît într-o lună de zile nu am putut ține decît trei întruniri, la ore cînd echipele de șoc, plătite de F.S.N., erau într-un grad de ebrietate care nu le mai permitea să acționeze.

— În timpul campaniei electorale ne așteptam să vedem la Sibiu frunțași ai P.N.T.-c.d. Dar n-a apărut nimeni!

— N-a apărut, fiindcă le-a fost interzis accesul prin echipe plătite de oameni marginali angajați de partidul de guvernămînt.

— Vă gîndiți acum să recîștigați electoratul din Ardeal, avînd în vedere rădăcinile partidului dv. aici?

(continuare în pag. a III-a)

Nicolae ACHIM

Un zimbet ademenitor adresat evident... fotografului!

Foto: Fred NUSS

Tribuna sporturilor nr. 69

Întîlnirea dumneavoastră cu săptămînalul de informare sportivă va avea loc de această dată, sîmbătă, pentru că a început vacanța competițională. Dar și cu acest prilej redactorii noștri vă pot oferi un bogat și interesant sumar: O campioană inedită, Noua față a Argentinei, Vacanță spaniolă; Papin — un golgeter pentru Italia, O nouă speranță a boxului, Campionatul de aeromodele, Informații din sport etc și Programul TV.

Vară și fum

Purtați pe sub roata zodiilor, avem impresia uneori că atrînăm de trecut nu cu a-mintiri, ci prin funii care s-ar fi putut aduna în ochi de spînzurătoare.

În alte veri de soare pline, urmăream seara pe cer pașii stelelor ce și-au sfîrșit menirea, ascultam povești pe maluri de riu, priveam în ochii macilor și adunam din cioburi de speranță oglinzi pentru mai bine.

Peste lumea noastră delirantă, sfîșiată de orgolii penibile, a trecut în acest miez de iunie parcă mai tristă ca niciodată umbra lui Eminescu. S-ar fi convenit să ne a-mintim de El în fiecare zi, mai ales acum, cînd floarea de tei cerne peste noi parfum de nemurire.

Timpul nostru infestat de paranoia puterii rîvnite cu orice preț, chiar acela al destrămării și învrăjbirii, a desfigurat pînă și sensul comemorărilor. „Noi, epigonii, simțiri reci, harfe zdrobite, mici de zile, mari de patimi” n-am mai avut timp destul pentru Eminescu. Noi ne înfierbîntăm în focul altor aniversări... S-a prelins un an peste evenimentele din care, orbiți de scenariu și de fumul sticlelor incendiare, oamenii n-au cîștigat nimic în afara unor tranșee în care continuă să-și îngroape gîndurile bune care le-au murit.

Se redeschid cu bună știință răni care ar trebui lăsate să se vindece, zile de coșmar ce ar trebui să se dia-

calendar cu buretele rușinii.

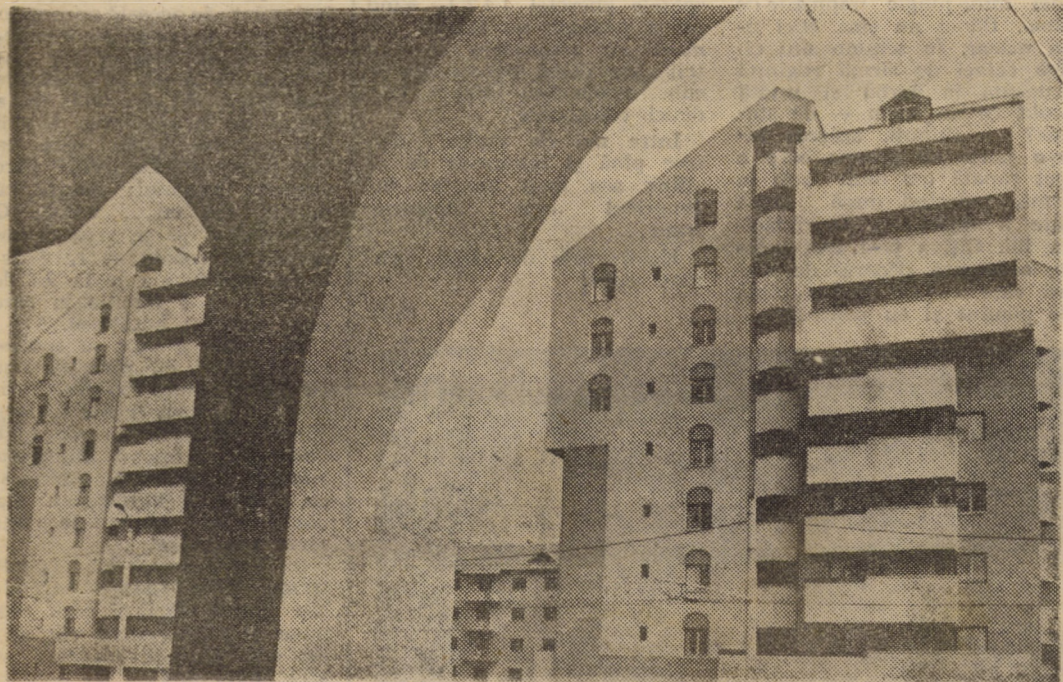
Anul trecut miezul de iunie ne-a făcut să-l uităm pe Eminescu, deși chipul lui fusese răstignit pe zidurile Universității și obligat să asculte glasul violenței pe care a urît-o întotdeauna. Anul acesta s-ar fi convenit să ne oglindim în izvoare bătute de lună și să ne vedem mai buni.

Ce-am cîștigat pînă acum altceva decît exacerbară urii, a dezamăgirii, a dezbinării iremediabile? O imensă, bolnavă luptă pentru putere mută pionii naivi pe o tablă de șah unde regulile jocului se fac în odăi întunecoase, cu bufnițe și cucuvele. Ce-am comemorat? Zile din care am ieșit cu toții mai mulțilați sufletește, mai străini unul de altul, mai cîntețerați de neliniști, mai bătrîni.

În umbra celor jertfiți, cresc pigmei care se cred uriași, bilbiți care se cred oratori, toată liota de pescuitori în ape tulburi.

Într-o emisiune TV un student avansa cu oarecare cinism ideea că într-o zi vom avea „săptămîna florilor de mușcată”... Oricum, o astfel de comemorare ar fi de preferat! Poate ne-am muta din arenă într-un cerdac de unde am avea răgazul să ne amintim că sîntem oameni, că ambițiile ingenuncheate ne pot oferi privilegiul de a păstra florile gîndului să nu le ia vîntul.

Heana STOICA

Noile construcții de locuințe de pe str. N. Teclu din Sibiu se integrează armonios în ansamblul arhitectonic al acestei zone

Foto: Fred NUSS

Cooperativa meșteșugărească la ora reorganizării

Asemenea tuturor domeniilor și sectoarelor economiei românești, nici cooperativă meșteșugărească nu se putea sustrage valului reformelor inițiate de guvern, deși într-un fel reprezintă un soi de „stat în stat”. Cu o simplă schiță de mână, dl. Liviu Sabău — președintele U.J. C.M. Sibiu — ne-a lămurit, cel puțin principial, încotro se îndreaptă cooperativa meșteșugărească, deci și serviciile către populația sibiană.

Deci, pînă acum au existat cooperativele și deasupra lor uniunea județeană care a avut o structură de producție. Cu compartimente de producție, tehnic, personal, aprovizionare, desfacere etc. De aici înainte cooperativele vor avea de optat pentru următoarele forme de organizare: cooperativă, societate cooperativă (SOCOM) sau societate cooperativă pe acțiuni (SCCA). Termenul de

opțiune: 1-15 iulie. Uniunea urmează să devină societate comercială de aprovizionare-desfacere S.A., la care cooperativele pot deveni — dacă vor — acționare. Transformarea urmează să fie făcută între 15-20 iulie. În 23 iulie se va reuni adunarea generală de constituire a asociației societăților cooperative care vor alege un consiliu, în fruntea căruia se va afla un președinte onorific. Consiliul va avea un aparat executiv format dintr-un director și 6 consilieri pe probleme de învățămînt, cultură, sport, dezvoltare, import-export etc. Președintele onorific nu conduce cooperativele ci le reprezintă doar, iar președintele societății comerciale de aprovizionare-desfacere (fostă UJCM) nu beneficiază de nici o prioritate sau avantaj în eventuala cursă pentru fotoliul de președinte onorific al întregii

cooperativă meșteșugărească județeană.

Așadar, „deplină autonomie” unităților de „jos”. Ar putea urma o posibilă și firească „tendință centrifugă”, de desprindere de „sistem”. Costurile economice ale unei astfel de tendințe ar putea fi însă păgubitoare pentru cooperative, care ar trebui să preia și să rezolve eu personal și cu mijloace proprii sarcina aprovizionării-desfacerii. Cum o fi mai bine, spre exemplu (acesta ne vine acum în minte): să trimiți la București o mașină pentru 2-3-5 tuburi TV necesare cooperativei din cine știe ce orașel al județului, sau un camion care să aducă, centralizat, pentru toate cooperativele? Maxim de operativitate, dar cu maxim de prețuri? Răspunsul îl vor da cooperativii după ce (să sperăm) vor chibzui bine.

Ion SORESCU

P.S. Una dintre soluțiile „atrăgătoare” pentru cooperativă meșteșugărească este privatizarea, cu participarea capitalului cooperatist.

IUNIE, lună cu luceferi...

După ce este ales, în 1879, membru al Academiei Române, fostul prieten al lui George Barițiu și Timotei Cipariu, cârturarul medic Pavel Vasici, se stinge la Timișoara în 23 iunie 1881. O perioadă fusese redactor la Telegraful Român din Sibiu.

— În 24 iunie 1749 se naște cârturarul Iacov Stamate; în 1885, la Telița-Tulcea compozitorul Ivan Morozov, în 1903 la Daia-Harghita pictorul Iosif Bene; în 1910 profesorul de conservator-violoncelist George Iarosevici; în 1912 la Tinca-Bihor graficianul Iosif Coșa; în 1916 la Cetatea Albă graficianul Natalia Matei-Teodorescu și în 1928 la București pictorul Eugen Costache.

— Se naște la 25 iunie 1869 scriitorul Petru Vulcan, în 1897 la București sculptoarea Maria Grigorescu-Vasilovic, în 1925 la Botești-Suceava pictorul Paul Gherasim și în 1939 la București sculptorul Constantin Paul Mărgărit. În 1901 se stinge poetul Alex. Popescu Candiano, la București în 1913 criticul Ilarie Chendi (de la Dirlos) și în 1923 la Sibiu publicistul și traducătorul Nicolae Petra Petrescu, fost bibliotecar al Astei.

— La 26 iunie 1927 se stinge istoricul Vasile Pârvan și în 1971 la Timișoara compozitorul Richard Carol Oschanitzki, iar la București compozitorul flautist Petre Eli-nescu în 1947. În 1904 la Balș se naște scriitorul Petre Pandrea (Petre I. Marcu), în 1914 la Brașov pictorul Vasile Baboie, în 1917 la Hasar-Bulgaria pictorul Teodor Dan, în 1921 la Galați

compozitorul Temeistocle Popa și în 1922 la Birlad sculptorul Marcel Guguianu.

— Se naște la 27 iunie 1840 scriitorul Samson Bodnărescu, în 1908 la Ciucuru Mare-Suceava compozitorul și muzicologul Liviu Russu, în 1930 la Sibiu pictorița Mariana Simtion Ambrosi, în 1930 la Sinmartin — Harghita pictorul Iosif Matyas, în 1937 la Roșiori de Vede graficianul Damian Petrescu, în 1940 la Pitești pictorul Lucian Cioată. În 1956 are loc la Cluj premiera operii Pană Lesnea Ruslim de Paul Constantinescu.

— La 28 iunie 1873 în Sibiu se stinge mitropolitul Andrei Șaguna, la Iași, în 1860 traducătoarea Elena Drăghici și în 1909 folcloristul Ion Crăciunescu. Se naște în 1888 la Rm. Vilcea poetul N. Budurescu, în 1894 la Ploiești graficianul și arhitectul Horia Teodorescu, în 1901 la Geneva compozitorul pianist Grigore Ghidionescu, în 1912 la Roma dirijorul compozitor Sergiu Celibidache, în 1919 la Petrila scriitorul Ion D. Sirbu și în 1928 la București compozitorul Paul Urmuzeanu.

— Vede lumina zilei în 29 iunie 1819 la București istoricul revoluționar Nicolae Bălcescu, în 1837 la Iași criticul literar P. Petre Carp, în 1857 la Brașov compozitorul Iacob Mureșianu, în 1903 la Mihăileni-Dorohoi scriitorul Petre Manoliu, în 1926 la București scenograful Paula Brâncoveanu. Se stinge la București în 1904 publicistul istoric G. Ionescu Gion.

Mircea OPRISIU

Dreptul la replică

Domnule Redactor Șef,

În ziarul nr. 400 din 20 iunie 1991, în Editorialul zilei, s-a publicat un nou articol referitor la Uniunea noastră, articol din care constatăm, pe lângă tonul zeflemist, o mare necunoaștere a subiectului abordat.

Nu dorim să intrăm în polemică cu dv., dar dorim să vă facem cunoscut că această uniune, într-un an și ceva de cînd funcționează și în Sibiu, s-a străduț și a făcut ceva concret pentru județul Sibiu, continuînd să aibă planuri pe care să le ducă la îndeplinire.

Conștienți că necunoașterea activităților și obiectivelor Uniunii Mondiale a Românilor Liberi, reflectată în cele două articole publicate în ultimul timp în ziarul dv. ni se datorează și nouă, care am preferat acțiunea în locul propagandei, vă alăturăm ca anexa ale acestei scrisori, Declarația de principii și Obiectivele fundamentale, o copie a ziarului Românul

Liber și poziția Președintelui U.M.R.L., referitoare la evenimentele pe care le trăim în cadrul Uniunii. Dreptul la replică de care uzăm, îl considerăm legitim și vă rugăm să folosiți materialul anexat pentru informarea deplină a cititorilor dv.

Dan SUCEVEANU

Președintele Filialei Sibiu, a U.M.R.L.

N.R. Am primit documentele menționate, dar precizăm încă o dată că, dincolo de conținutul lor, ziarul nostru își rezervă în principiu dreptul de a avea opinia sa asupra oricărui „seism” din interiorul organizațiilor politice și apolitice, naționale, mondiale sau... interplanetare. Oricum, notăm pentru cititorii noștri oferta conducerii filialei Sibiu a U.M.R.L. de a ne înlesni, într-un viitor nu foarte îndepărtat, un interviu în exclusivitate cu dl. Doru Novacovici care sperăm să limpezească multe lucruri.

MITING

Asociația Culturală „PRO BASARABIA și BUCOVINA” filială „OCTAVIAN GOGA” din Sibiu, organizează, în ziua de 28 iunie 1991, ora 18,30, în Piața Revoluției din Sibiu, un MITING, cu următoarea temă: „50 de ani de la brutalul ultimatum sovietic, dat guvernului român, de a evacua Basarabia și Nordul Bucovinei”.

Toți cetățenii municipiului Sibiu, indiferent de orientarea lor politică sau religioasă, sînt invitați a participa la acest important act politic.

De asemenea, facem apel la Comandamentul militar județean Sibiu, precum și la dl comandant al Garnizoanei Sibiu, ca să dispună participarea, îndeosebi a școlilor militare de ofițeri, în frunte avînd un drapel în doliu, amplasîndu-se în careul din piață pe latura muzeului municipal și a bisericii catolice.

Comitetul

„AMICII MUNȚILOR”

Clubul de turism montan „Amicii Munților” Sibiu organizează în perioada 6-7 iulie 1991 o excursie pe traseul: Sibiu — Valea Sebeșului — Oașa — Șureanu — Cugir — Sibiu.

Prețul informativ este de 496 lei, iar ghid va fi Dumitru Olariu. Inscriserile se fac pînă la data de 1 iulie a.c. Relații suplimentare puteți obține la telefon 3 22 37 și la biroul organizării excursii — sediul clubului — B-dul Victoriei nr. 10. Sibiu.

Urme pe zăpadă, domnilor!

(urmaire din pag. I)

„țoș”, Milea s-a „sinucis”, Elena și Nicolae Ceaușescu au fost împușcați (vorba ceea: „asta-i soarta noastră, a președinților”), apoi încep să moară pe capete generali și posibili generali: Macri, Nuță, Mihale, Moraru; Nicu Ceaușescu este așezat pe catafalc, cîntîndu-i-se cunoscutul... șlagăr: „Ecaterrino, vedea-te-aș moartă, cu drio la poartă și cai mascați” etc. (Nu e treaba mea să inventez nimic morții, nici... viitorii morți). Alții și alții care ar putea să vorbească au fost „ascunși” — zice-se — pentru binele lor. Prafuli! I-adevărat mai frumos mirositoare decît cele dinainte, dar tot prafuli se numesc. Pentru noi important era (și este) să aflăm adevărul despre ce s-a întîmplat în această aproape o jumătate de veac de minciună și despre ceea ce s-a întîmplat în acest interval de mai puțin de doi ani cît a trecut de la revoluție. Morții nu mai pot vorbi este un fapt verificat. Dar viii? (Are dreptate românul: „Morții cu morții, viii cu... viile”). O societate — ce se vrea democratică și curată — care acceptă minciuna este la fel de subredă ca o familie în care este acceptat adulterul.

Ne place grozav să tragem cu pușca și cu pistolul. Așa au pierit mulți români („vinoavați” pentru ideile lor): Virgil Madgearu, Corneliu Codreanu, Armand Călinescu, Nicolae Iorga, Ion Antonescu, Lucrețiu Pătrășcanu etc. etc. Probabil că așa le este scris românilor.

Și, totuși, cine-mi poate spune: care sparge peretele din spatele țării și care propune țigul? Pentru că, deși nu este zăpadă, urmele se văd, domnilor!

P.S. Faceți un sobor de preoți „oficial” care să officieze slujbe de pomenire pentru toți cei care astăzi sînt „trădători” și mîine „eroi”

M.U.

O CARTE DE VIZITĂ... LAMENTABILĂ

Piața Gării este zilnic străbătută de sute și sute de oameni. Descinși din trenurile care-i aduc la Sibiu aceștia au străbătut-o grăbiți sau alene, dar invariabil călătînd din cap a lehamite. Piața Gării este o carte de vizită a orașului. Prima. Și nu este deloc favorabilă edițiilor săi, pentru că... WC-ul public, ascuns de o „citadelă” de gard viu, este infiorător de murdar. Pe treptele sale înfilnești adesea sticle goale de băutura și cetățeni „turmentați” mōtînd în nesimțire.

Cît despre parc... Parcul este împrejmuț cu gherete improvizate, oribile, vopsite rudimentar. Gherete care promit ciștiguri la jocurile

de noroc stradale, atrăgînd în jurul lor zeci de gură cască, de bețivi și de alți oameni fără de căpățîi. Gherete care oferă băuturi răcoritoare, neputînd însă asigura consumatorilor un minim de condiții civilizate și igienice pentru a-și putea savura băuturile. Gherete peste gherete. Și, printre ele, dreptunghiul chinuit al unui parc uitat pînă și de Dumnezeu. Un parc cu iarba tăbăcită și străbătut de un șant prost acoperit în care zace aruncată de multă vreme o anvelopă enormă de autobuz. Un parc cu nenumărate gropi, năpădite de buruieni și ticsite cu sticle goale — sparte și nesparte — cu hîrtii, bucăți de

cirpe, cutii de conserve și cîte și mai cîte altele... Pe una dintre alei zace prăvălit, făcînd imposibilă trecerea, un brăduț uscat. Gardul viu este netuns de cîțiva ani, creînd impresia unei mini-jungle împinzite de liane. Bănci nu sînt. Nici una măcar. În schimb sînt cîțiva colaci de sîrmă ruginită aruncată în iarbă și uitată acolo. Și un soclu — de statuie? — chinuit, aplecat într-o parte de groapa care a fost săpată (cu mult timp în urmă, judecînd după iarba care a năpădit-o), la rădăcina lui. Cîțiva pași mai încolo, o imensă „flore” de piatră care a fost cîndva plină de pămînt și cu panseluțe.

10,00
10,10
lei.
Channel
sene a
Ora d
13,00
13,30
tal TV,
Actualit
Mondo-
Caleidos
nesc. 15
zuale. 1
versitari
leșcoală.
zica
17,00
I tră. 17,
18,30
coti
în lume
ne anit
Actualit
ca
20,50 Te
Film se
(35). 21.
națiunii
manța
22,55
23,55
0,05
din pro

Cin

SIBIU
„Arunc-
din tres
11; 13;

Arta:
de jaz
11,30; 14

Tiner
perajiu
bow”,
și 18.

MEDII
gresul:
de poit
12,45; 1
19.

Centra
Kid”, s
10; 14,3

I. L
„Tinutu
timp”,
și 18.

CISN
neva c
pere”,
și 19,30

AGN
dana”
15 și 1

DUMI
„Străfu
rele 17

me
(Meteo

Mîine
deveni
ocul
porar
vor că
ploaie
descărc
Vînt s
cu une
trecăto
raturile
și cup
14 grac
xime
de gra

Rememorări:

Patria strămoșilor le-a ordonat:
TRECETI PRUTUL!

3. EVADAREA ... Aveți o memorie care păstrează cu fidelitate date calendaristice, nume de soldați, ofițeri și generali. Ce-ar fi să vă amintiți și de faptele dv. — ieșite din comun, ca evadarea din încercuirea făcută de diviziile blindate sovietice la Cotul Donului, sau schimbarea profesiei de medic veterinar în medic uman...

L.C. La ora 7 dimineața un bombardament intens asupra pozițiilor noastre, de douăzeci de minute, după care un zgomot infernal de motoare și la orizont au apărut tancurile T. 34. A fost trecută linia frontului și au ajuns la pozițiile bateriilor de artilerie de 75 mm. Tragerea directă nu a avut nici un efect din cauza blindajului tancurilor. Direcțiile de înaintare ale diviziilor de tancuri erau înspre nord și vest, semn că urmăreau o încercuire pe spații foarte mari. Către ora 12 a apărut un grup de tancuri în locul unde se forma-se o poziție de apărare în jurul unor case, în localitatea Ferhen-Forminsky, de către militarii de la trenul de luptă al regimentului.

În fața acestor monștri de oțel noi eram dotați cu arme și cu cartușe pe care ni le dăduse sergentul magazioner sub semănătură. Două tancuri s-au oprit în fața poziției noastre și am fost somați, în limba română, să ne predăm. S-a ridicat turela la un tanc și au scos un ciine lup care s-a repezit la noi în șant, după care a ieșit un tanchist care l-a somat pe colonelul Armășescu să ne predăm. Încercarea de a lupta era o sinucidere fără rost, dar doresc să menționez că spargerea frontului de către inamic nu era o faptă de arme deosebită, ci ea s-a datorat lipsei de rezerve umane și tehnice a armatei noastre, precum și

mizeriei celor 62 de zile petrecute în măștile individuale, oboselii, frigului și bolilor... Eram prizonieri.

M-am hotărât să evadez. Am reușit, împreună cu un soldat din Nehoiu-Buzău, să ieșim din zona interzisă, urmărind încrucișarea sentinelor. După cinci minute de mers ne-am oprit să ne dăm seama dacă ne-au văzut. Ieșisem neobservați. Am îngenucheat și ne-am rugat lui Dumnezeu. Cu o busolă, un ceas, ceva mâncare am pornit în imensitatea stepii. După 140 km parcursi în două nopți și jumătate am reușit să ajungem la Comandamentul diviziei. Aici, după multe interogatorii, ca-n cumva să fi trecut în serviciul inamicului, generalul Gherghel mi-a schimbat profesia: din medic veterinar am devenit „medic de oameni”, cum spunea generalul... și sint convins că m-am achitat bine, salvind de la moarte sigură câteva sute de răniți.

Vreau să subliniez, în încheiere, că generațiile de azi și viitoare vor putea avea un exemplu de patriotism, disciplină și legătură sufletească strânsă dintre ofițeri și soldați, în marea confruntare de pe frontul de est, chiar dacă lupta noastră nu și-a atins țelul: revenirea Basarabiei și Bucovinei la patria mamă. Să cinșim memoria eroilor noștri. În acest sens aș vrea să fac un apel la autoritățile de conducere ale județului, de a sprijini pe locuitorii comunei Rășinari, care acum 4 ani au inițiat ridicarea unui monument al eroilor căzuți în primul și al doilea război mondial și în revoluția anticomunistă din dec. 1989 și încă nu au reușit.

A consemnat
prof. Gh. POPESCU

Izbînda
cointeresării

S-a făcut ani la rind un imens tam-tam pe ideea necesității de creștere a greutatei la tăiere a animalelor. S-au fixat și limite minime, cu interdicția de rigoare. Succesul a fost parțial ba, cel mai adesea, nul. De ce? Simplu: ucazul nu poate înlocui cointeresarea sau poate doar cu alte efecte. Lucrurile s-au schimbat din temelii. Cîteva exemple: într-una din zilele săptămîinii trecute, la abatorul din Mediaș au fost tăiați 50 de porci. Media greutatei: 216 kg. O opinie a șefului unității: „Anii trecuți ne chinuam la tineret bovin, cu animale de... 200 kg. Acum nu ne intră nici un taurăș sub 480 kg!”

Am insistat asupra acestei probleme pentru simplul motiv că reprezintă un eșantion reprezentativ privind triumful cointeresării, al interesului producătorului asupra oricăror soiuri de paleative, decizii și „găselnițe” coercitive. Dar, am insistat și pentru că semnificația exemplului de mai sus depășește „granițele” domeniului în cauză și de acest adevăr vor trebui să se pătrundă toți cei care au tangență — de orice fel — cu economia. Orice decizie care va eluda acest „amănunt” are doar șansa de a îngroșa dosarele birocrăției.

Victor DOMȘA

Grupul Școlar „INDEPENDENȚA” Sibiu

str. Gladiolelor nr. 2, telefon 1 68 06,

ȘCOLARIZEAZĂ pentru anul școlar 1991/1992:

Clasa a IX-a

30 locuri sculer matrițer
30 locuri electronist montator și depanator echipament de automatizare
30 locuri informatică — 15 programator ajutor și 15 operator tehnică de calcul

Clasa a XI-a

30 locuri prelucrări prin așchiere
30 locuri mecanic montator întreținere și reparații în industria constructoare de mașini
30 locuri electrician întreținere, reparații instalații electrice și echipament de automatizare

Anul I, șc. prof. (8 clase)

30 locuri strungar
30 locuri lăcătuș construcții metalice
30 locuri vopsitor protejator metale
școlarizăm fără contract: absolvenți 8 clase
30 locuri sculer matrițer
30 locuri sudor

Anul I, șc. prof. (10 clase)

30 locuri sculer matrițer
30 locuri lăcătuș construcții metalice

Șc. de maiștri

30 locuri turnători
30 locuri lăcătuș construcții metalice

Șc. postliceală

30 locuri proiectant în industria constructoare de mașini

Liceu seral clasa a XI-a

2 clase

Școlarizăm la cerere pentru societăți comerciale sau particulare absolvenți de 8-10 clase în meserii specifice industriei constructoare de mașini.

Incepînd de luni, 17. VI. 1991, la sediul unității din str. Ocnei nr. 31, s-a deschis o expoziție cu vînzare a produselor executate de elevii școlii:

- manivele reglabile pentru tarozi
- ferăstraie metalice
- ciocane

Se primesc comenzi pentru anul școlar viitor inclusiv de la persoane particulare, la o gamă variată de produse. (922)

LICEUL DE ARTA SIBIU

str. Al. Odobescu nr. 2,

ORGANIZEAZĂ concurs de admitere în clasa a IX-a — pentru elevii cu talent la muzică sau desen, absolvenți ai oricăror școli generale.

Se asigură cursuri de pregătire.

Informații și înscrieri la secretariat, telefon 1 45 80. — 868 —

Ocolul Silvic
„Valea Cibinului”

VINDE vineri, 28 iunie 1991 în Obor (tirgul porcilor) din Sibiu araci de rășinoase la 6 lei/m.l. (851)

„Noi sîntem pentru sanctitatea
proprietății private”

(urmăre din pag. 1)

— Nu contăm pe tradiția partidului nostru, care atunci cînd a fost dizolvat de către armata sovietică, în iulie 1947, era cel mai puternic partid nu numai din România, ci din întreg sud-estul european și număra 2.125 mii membri înscriși. Din aceștia, 282 mii au fost arestați și au luat drumul pușcărilor; peste jumătate din ei și-au lăsat oasele în pușcării, mine, lagăre de concentrare, iar supraviețuitorii — din care și eu fac parte, după 17 ani de pușcărie — au continuat să activeze în clandestinitate, confrunțați fiind cu o urmărire foarte severă a instituțiilor represive, care nu s-a terminat decît în noaptea Revoluției. În noaptea de 22 spre 23 decembrie 1989 am lansat primul manifest către țară, în care am comunicat relegalizarea Partidului Național Tărănesc, care în timpul clandestinității își mai adăugase, la titlul său glorios, și definiția programatică de „creștin și democrat”.

— În general, despre platforma-program a partidului dv. am avut ocazia să luăm cunoștință cu ocazia campaniei electorale...

— Așa cum a putut fi comunicată poporului român, pentru că n-am avut posibilitatea nici măcar să tipărim manifestele electorale din cauza monopolului asupra tipografiilor, a hîrtiei și difuzării presei, singurele noastre manifeste fiind tipărite în Franța și Grecia.

— Au fost totuși ziare care au publicat programul politic sau sinteza acestuia...

— Programul nostru este, în cîteva cuvinte, foarte ușor de recepționat...

— Nu, eu aș fi vrut să vă întreb cărora dintre obiectivele prevăzute acolo le-ați acordat mai puțină importanță după alegeri?

— Milităm pentru cele patru principii fundamentale pe care se întemeiază programul nostru. De altfel, el a fost statuat pe Cîmpia Libertății, la 15 mai 1948, în cele 14 puncte ale lui Simion Bărnuțiu. Adu-se la zi, datorită evoluției situației, au fost integrate programului nostru. Pe aceste principii — ale moralei creștine, democrației desăvîrșite, patriotismului luminat și dreptății sociale — se întemeiază întregul nostru program, etalat în cele 18 programe de guvernare pe care le-am elaborat.

Noi sîntem pentru sanctitatea proprietății private — neputînd concepe ideea libertății fără proprietate —, pentru restituirea integrală, la nivelul situației din 1946, a tuturor bunurilor deposedate în mod samavolnic de regimul comunist, pentru restituirea pămînturilor, a imobilelor urbane și a întreprinderilor industriale. Deci, o „restituție în integrum”. Pe calea acestei concepții sîntem pentru anularea tuturor măsurilor legislative ale regimului de dictatură comunistă, începînd cu considerarea drept nulă și neavenită a abdicării M.S. Regelui Mihai I, pe care nu o recunoaștem ca legitimă. Cere-m readaptarea Constituției din 1923 și măsurile indispensabile pentru instaurarea unui stat de drept.

(va urma).

